

pomrzely. Sucha trvalo téměř celý rok. Zblít proti loňskému roku se urodilo málo. Na jaře mnozí hospodáři musili žito račovat. Seno, obilí i brambory se dobře sklízely. Podzim tohoto roku, a zvláště pak měsíc prosinec patří k nejteplejším jaké snad za 160 r. kdy byly raznemeňány. Někde užívaly po druhé maliny, jahody, a vánocích nacházely se v lesích hříbky, ošušiny, chomny se rozvíjely a kvěly jako na jaře. Teploměr ukazuje stále 3 - 10°C tepla. Dny však jsou suchavé a mlhavé, což má za následek četné nemoci. Teprve na Štěpána začíná padati drobný sníh, ale píďa není umrslá a tak je jisto, že sníh asi promění se zase v protivné bláto. Dne 23. prosince ukazuje teploměr zase 3° tepla.

Požár. Asi o 1/4 1 hod. v noci dne 10. února vypukl oheň snad pod kolnou rolníka Jos. Vítka č. 17. a rychle zachvátil stodolu a přenesl se na kolnu, na stáje a na hlavní stavení rolníka Vojtěcha Filipa č. 16. Tonulo shořely všechny zásoby píce, vymláče něho obilí a vůbec vše co bylo uloženo na pídě hlavního stavení. Dobytek hovězí i koně byli zachráněni, jen 2 prasata ve váze asi 160 kg uhořela. Oheň zachvátil pak ještě kolnu a chlévky rolníka Aloise Chrousta č. 15, kde zničil zásoby jetele a sena, jehoz i zásoby píce a nářadí. Jen velkým úsilím místního hasič. sboru lze děkovati, že požár se nepřenesl na stáje a hlavní stavení rolníka A. Chrousta. Rolník Jos. Vítkově zůstala vyjměnicí chalupa s chlévy i hlavní stavení, poněvadž pídě hlavního stavení byla prázdna. Rolník a starosta V. Filip byli postřeleni nejméně, poněvadž mu zůstala jen chaloupka a vřadu stará stodola, kterou chtěl přestavovati. Požár byl teprve k ránu zdolán. Kolnu dosáhli se se stříkačkou hasiči z Rad. Svratky a hasiči s motorovou stříkačkou z Nov. Města, kteří však se již hašení neúčastnili. Také vznik tohoto požáru nebylo možno vysvětliti.

Dne 17. července odpoledne byla vesnice pobouřena hroubáním na poplach. Hoří příj ve mlýně na Zálech. Než však hasiči došli se stříkačkou za dědinu, vrátili se již lidé ze mlýna, že je už po nebezpečí. Mlýnář příj zapálil v klemech chlévů vřech slámy, aby vypudil mouchy. Na stropě chytily pavučiny a oheň rychle se rozšířil až ke dveřím do kolny, kde s vřechem s

řada visela sláma. Tak se dostal oheň do kolny a na patro. Štěší, že nebylo v těch místech větší zásoby hořlavých látek a tak mohl být oheň záhy uhašen.

Čemice v Řeči v r. 1934.

- Dne 7/1 Antonie Nejedlá z čis. 37 ve stáří 73 let.
6/2 Františka Dostálová z čis. 52 stará 72 let.
4/3 Lubmír Bláha děda správce lihovaru stará 3 měs.
30/3 Alois Bláha, správce lihovaru starý 40 roků.
28/4 Josef Vitek, mladší z čis. 17. ve stáří 29 roků.
4/5 Josef Vitek starší z čis. 17. ve stáří 57 "
30/5 Josefa Křížová z čis. 80. ve stáří 80 let.
31/5 Josef Nejedlý z čis. 37. ve stáří 73 "
21/9 Marie Čmíková z čis. 66 ve stáří 1 1/3 roku.
24/10 František Pejchl čis. " " 66 roků.
22/11 Josefa Chalabová čis. 53. " " 80 "
25/11 Marie Mašková z čis. 31. " " 45 "
2/12 Katerina Škapová čis. 91. " " 75 "

Kulturní podniky v Řeči v r. 1934.

Divadla 11/II. M. O. K. o hasičkém sboru "Žena" od Balláka.
25/III. rep. dorost "Stálek našeho Franly. a 27/III. přednáška p. Steinmela, zvěrolékaře v Nov. Městě na Mor. o "Chorobách zvířecích přenosných na člověka".
Omladina 9/4 "Vojnarku" od Jiřáka a 9/12 "V manželské klci". Ve škole pořádána 7/III besídka na oslavu jmenin p. presidenta 6/V. Stálek matek a 28/X. dětské divadlo "Pro tatíčka presidenta".

Staroby: Plechem kryli hlavní stavení Alois Chrást, Jakub Kaláb, In. Krejčí a Žák

Hospodářská krise, která zachvátila celý svět, hvá dále. Zemědělcům bylo poněkud pomoheno tím, že zaveden obilní monopol, čímž ceny obilí stouply, takže ke konci tohoto roku stojí žito 122.5 Kč, ječmen 120.- Kč, oves 111.8 Kč. Ceny dobytka však jsou docela nízké: prasata se platí 4 Kč. za 1 kg živé váhy, hovězí 3-4 Kč. telecí 2.5-3 Kč. Máslo stojí ve vlonici 13 Kč, vejce

více kus 50h, brambory po sklizni 18 - 20 Kč. Mluví se též o zavedení monopolu na dobytek, ale proti tomu ozývá se tolik protestů, že asi selva dojde k jeho uskutečnění. Největší břemeno pro stát jsou nezaměstnaní, kterých máme u nás koncem roku 1934 ještě 755.149, takže jeví se jím velmi slabý pokles proti roku loňskému. Některý den se dvíže s „nezaměstnanými“ ani nebhnou. Každý se ohlašuje jako nezaměstnaný na cestách a prosí o podporu. Z mnohého, však je zdaleka vltit kořalka. Svářky z platů státních zaměstnanců a učitelů měly platnost jen do konce roku 1934. Platnost jejich však byla prodloužena i do r. 1935 s podmínkou, že od 1. dubna 1935 budou tyto svářky zmíněny. Toto „zmínění“ však obnáší u jednovlivce 7 - 32 Kč měsíčně, což zaměstnancům velmi málo pomůže. Všeobecně se ozývají hlasy, že by státní zaměstnanci a učitelé rádi oželeli tyto svářky, jen kdyby do státní pokladně pomohlo, kdyby se aspoň částečně kase naplnila a my vybědli z té krise, která dnes kde koho lisní. Co se zahraniční politiky týče, byl konec r. 1934 velmi neutěšený. Jak teprve nyní koncem ledna se dovídáme, visela již válka takřka ve vzduchu. Dne 9. října 1934 byl zastřelen ve francouzském městě Marseille jugoslávský král Alexandr I. a francouzský ministr Barthou jugoslávskými anarchisty, kteří byli eviceni v Maďarsku. Zdálo se, že tato událost bude mít vážné kaplečky mezi Jugoslavií a Maďarskem. Dále hrozila kaplečka mezi Francií a Německem o území sárské. Zasluhou našeho zahraničního ministra Beneše bylo kuláště jugoslávsko-maďarské napětí značně zmíněno a takřka ve věcech Sárska došlo mezi účastnými státy k dohodě, takže nebezpečí války kase na čas odvráceno. Jakási nervosita však kůstala a strach z toho, co snad v dohledné době přijít má, nepřestává lidi znepokojovati.

Obilní monopol. Vládním nařízením ze dne 13. července 1934 čís. 137. Sb. z. a nař. uveden v život obilní monopol. Prováděním monopolu byla pověřena Čsl. obilní společnost v Praze. Je to soukromá akc. společnost a stát na ni vůbec není finančně účastník, vykonává však dozor svými zástupci, jež do společnosti vysílají ministerstva zemědělství, financí, obchodu, zahraničí a soc. péče. Čsl. obilní společnost tvoří 1. zemědělci zastoupení Centra-

kooperativem, 2. spotřebitelé zastoupení lidovými ústředními družstev-
ních svazů 3. mlýny - zastoupené ústřed. nákup. a prodej. družstvem
obchod. mlýny v Praze a 4. obchodníci obilím zastoupení svými or-
ganizacemi v Praze, Brně, Bratislavě a v Užhorodě.

Čsl. obilní společnost vybavena určitými právy, ale i povinnostmi
vykoupiť a odebrat všechno obilí, které ji zemědělci nabídnou za
ceny vládní stanovené. Zemědělec je povinen všechno obilí určené
k prodeji nabídnouti Čsl. obilní společnosti. Prodá-li obilí jinému,
dopouští se trestného činu. Výměna obilí mezi zemědělci je volná
a nepodléhá povinnosti hlášení. Vykupní ceny obilí stanoveny
pro měsíc červenec a srpen. Počínaje 1. zářím zvyšují se tyto ceny
u pšenice měsíčně o 1.80 Kč., u ječmene o 1.20 Kč. a 1.50 Kč. u žita
o 1.50 Kč. a u ovesa o 1.20 Kč.

Likvidace obilního monopolu v Československu přinesla zemědělcům
zajištěné pevné ceny za obilí po celý hospodářský rok. Zemědělec
nebude již vydán spekulaci, která tlačovala umělé ceny obilí v
dobách větší nabídky, aby je zase uměle vyhněla v dobách vět-
ší poptávky. Vinou této spekulace se stávalo, že zemědělec dos-
tával často za své obilí směšnou cenu, která zdaleka nekrývala
jeho výrobní náklady. Ačkoli monopol v té formě, jak byl zru-
šen, neodporádá všem pořadatelům zemědělcovým, přece je v
něm viděti značný pokrok proti dosavadnímu neorganizova-
nému trhu.

Na oslavu 40 letého trvání sboru dobrovolných hasičů v
Račici, pořádal hasičský okres bobrovský v pondělí svatoduš-
ní dne 21. května 1934 okrskové cvičení. Slavnosti se zúčast-
nilo 8 sborů okrsku bobrovského a sice: Hor. Bobrová, Dol. Bobro-
vá, Bobrovka, Bohdalec, Blouhý, Mirošov, Račice, a Rad. Svrat-
ka; z okrsku žďarského: Hlinná, Hodiškov, Jánov; z okrsku boh-
dalovského Chroustov. Zupní jednatel Jos. Tlustáček promluvil
k přítomným a odevzdal diplomy za dlouholetou činnost ve
sboru: Aloisu Paternovi, Václ. Mužátkovi, Frant. Čechovi, Jos.
Drdlovi, a Frant. Mužátkovi.

Rok 1935.

Žeměelí v Řečici v roce 1935.

4/1	František Mička	z čís. 86	ve sláři	84	roků.
12/2	Antonín Horák	" 3	" "	68	"
5/6	Frant. Karvaňek	" 67	" "	75	"
27/8	Bohuslav Pustina	" 62	" "	10	"
3/9	Marie Chalabová	" 86	" "	64	"
24/11	Josefa Dídlová	" 85	" "	86	"

Kulturní podniky

- 17/3 sehrála katol. jednot. divadlo: Neпоřádaš manžel-
ky bližního svého.
- 12/5 dětské školní divadlo o svátku matek: Maminčino
srdce.
- 3/11 sehrála „Omladina“ divadlo: Revoluce v rodinách.
- 24/11 hrála republ. Dorost: Jak zaplatím daně.
- 15/12 hrála „Omladina“: V českém ráji.
- Na den 7. března a 28. října pořádány ve škole besídky.

Požáry v obci.

Dne 15. června o 1/24. hod. ranní vypukl z neznámé pří-
činy požár domku Jos. Vítka č. 79 tak zvaná „Marliňov-
na“. Stavení bylo dřevěné a značně sešlé. Ježto bylo bez-
větří a sucho, hořelo stavení jako louč. Řece však zadržela
dřevěná stodůlka domkaře A. Dídly. Že byla prázdná a
voda blízko, mohla být zachráněna. Od velkého záru
popraskaly všechny vnitřní tabulky oken stavení č. 1, byl
poškozen nový náter oken, omítka štítu, ba i květiny v
oknech a záclony byly popáleny.

Druhý větší požár vznikl po půlnoci dne 30. června na
„Újmuštku“. Vznikl v kuchyni domkaře Fr. Filipa č. 63,

přenesl se rychle na stavení Václ. Mužáky č. 83, A. Tesar č. 74, Beňa Ruzičky č. 90 a F. Šustáčka č. 30. Všechny tyto domky byly skoro pohromadě, dřevěné, značně sěšlé a proto vyhořely do základů. Slabý vítr vál směrem k silnici a tím šíření ohně dále do vesnice bylo zabráněno. Dobytek a většina věcí byla včas z hořících stavení zachráněna. Jak požár vznikl, nebylo možno vyslediti. Pohořelí postavili si stavení proshan-
nější a sice A. Tesar a Fr. Filip na tom samém místě, V. Mužáček postavil si domek na druhé straně potoka, přene-
chal svoje staré stavební místo A. Tesarovi. F. Ruzička a F. Šustáček, kteří dřívě držali každý polovici domku č. 30. a 90, vystavěli si každý domek zvlášť lemně na tom sa-
mém místě.

Uplně nový domek postavil si tohoto roku Adolf Míčka a sice na výpusťku č. 111.

Slavnost sázení lip Svobody a Ant. Švehly. Republikánský Dorost v Řečici uspořádal v pondělí svatoctvo-
ní dne 10. června 1935 slavnost sázení lípy Svobody a lípy Švehlovny. Tyto lípy byly zasazeny po obou stranách kap-
ličky a opatřeny trojhrannou zahrádkou zeleně natě-
nou. Po polední toho dne šla hudba p. Hladíka z Jsko-
va naproti hostině republ. strany a Dorostu z Rad. Kral-
ky. Původ zastavil před školou u pomníku padlých, kde zahrál na píseň „Hoši od Žbortov“. Potom odešel pů-
vod na náves ke kapličce, kde na zvlášť zřízeném po-
diu promluvil kráče v významu památných lip pa-
ni M. Domová a odt. učitel Mokry z Města Žďárů. Na-
rosta obce p. V. Filip převzal polom lípy v ochranu obce.
Po této slavnosti odešel původ k hostinci p. Fr. Vítka,
kde u zahrady byla kolem „náje“ tanecní zábava.

Volby. Dne 19. května 1935 konány v celé naší republice
volby do poslanecké sněmovny a senátu. Ve zdejší obci by-
ly volby ve škole ve hřidách. Volby řídil řidič učitel G.
Janner. Výsledky voleb do poslanecké sněmovny ve
zdejší obci byly tento: Republikánská strana obdržela 152

hlasy, národ. socialisté 11 hlasů, komunisté 12, lidovci 129, živnostníci 12, fašisté 3 hlasy. Při volbě do senátu obdrželi: republikáni 129 hlasů, soc. dem. 1 hlas, národ. socialisté 11 hlasů, komunisti 12 hlasů, lidovci 107 hlasů, živnostníci 11 hlasů, fašisti 2 hlasy a národní sjednocení 1 hlas.

V neděli dne 26. května 1935 vykonány opět ve škole volby do zemského a okresního zastupitelstva. Ve zdejší obci obdrželi při volbě do zem. zastupitelstva: republikáni 133 hlasy, soc. dem. 4 hlasy, národ. socialisté 7 hlasů, komunisté 11 hlasů, lidovci 121 hlas a živnostníci 15 hlasů. Do okresního zastupitelstva obdrželi: republikáni 126 hlasů, soc. demokrate 12 hlasů, národ. socialisté 7 hlasů, komunisti 12 hlasů, lidovci 120 hlasů, a živnostníci 15 hlasů.

Počasí tohoto roku bylo dosti nepříznivé. Zima byla mírná, sněhu málo. 20. ledna byl mráz 21°C, 9. února mráz 18°C, začátkem března rovněž byly mrazy. Pak zase v květnu přišly slabší mrazy, takže třesňové květy pomrzly a také ranní brambory byly mrazem spáleny. Rok byl celkem suchý, ale úroda byla zvláště v našem kraji slušná, jen práce pro sucha bylo méně. Brambor se urodilo přeci značné sucha dosti, jen červaných bylo málo.

Celková situace hospodářská se mnoho nemění. Mírné zlepšování situace u nás pokračuje, ale jme v něm značné opoždění za světovým vývojem. Znamenitě zlepšení hospodářské u nás je poměrně malé a neuspokojivé, takže nemůžeme zabránit větší hospodářské tísní a bídě nejširších vrstev obyvatelstva. Úpokoj a neklesající počet nezaměstnaných, z nichž značná část skádá v bídě již několik roků a unáhlený osud jejich rodin, ohrožuje zdraví a tělesné i duševní schopnosti občanstva.

V oboru měnovem udržuje náš stát pomocí stabilizace Kč ke zlatu na nynější devalvované základně. Situace státních financí je i při číselně vyrovnaných

rozpočtech ve skutečnosti vlastně dosud neuspokoji-
vá a také za rok 1935 skončí dosli vysokým schodkem.
Celkový státní dluh blíží se již cifře 40 miliard.

Pro zlepšení veřej. financí zavádí státní finanční sprá-
va od počátku nového roku řadu nových daňových bře-
men, aniž by však náležitě uvažovala všeobecně pořádo-
vanou likvidaci daňových nedoplatků a zavedla náleži-
tý pořádek v berní administrativě. Bojíme se proto před-
ně před dalším značným snížením úrokové míry a úle-
vami některým kategoriím dlužníků, která by opatření
náležitěji u nás opožděně za čirou. V cenovém vývoji
převládá v r. 1935 vývoj mírně stoupající a to v cenách
velkoobchodních, maloobchodních, jakož i v cenách živoč.
ních nákladů. (Žito - 122 Kč, ječmen 110 Kč, oves 106 Kč,
brambory - 25 Kč, hovězí maso 3 - 4 Kč, vepřové 6 - 7 Kč za
1 kg živé váhy, maslo 12 Kč, vejce 55 h.)

Situace výrobních a obchodních oborů je velmi nejednot-
ná. U oborů zbrojařského lze mluvit o vysoké konjunkt-
uře, ale v řadě dalších oborů průmyslu je jen poměrně
skromné zlepšení a celková zaměstnanost stále velmi
neuspokojivá. V zemědělství možno rovněž posuzovati
celkovou situaci za rok 1935 jako mírně zlepšenou. Sociál-
ní poměry nepříchů vstev obyvatelstva v naší republice
jsou stále velmi neustálené. Jednak tvá poměrně vysoká
hromadná nezaměstnanost (koncem měsíce prosince
1935 činil počet neumístněných uchazečů zjištěný na zá-
kladě předběžných hlášení veřejnoprávních zprostředkova-
teln práce 797.190 osob) a jednak je velmi nízká stlače-
ná hladina mzdová a platová. Nezaměstnanost zůstá-
vá nadále hlavním problémem naší sociálně hospodář-
ské politiky, který se přenáší nerozřešený do nového roční-
ho období.

Naše republika byla v r. 1935 ve svých zájmech nepřít-
livě dotčena vráskem mezinárodního politického nekli-
du a nejistoty. Přes to však se naši zahraniční politi-
ce podařilo mezinárodní postavení našeho státu zesílit.

Velmi potěšující byl i v r. 1935 vývoj naší úzké součinnosti s Jugoslávií a Rumunskem v rámci Malé dohody a rostoucí spolupráce se státy Balkánské dohody. Zároveň, co snaha o zabezpečení evropského míru pomocí východního paktu narazila na odmítavý odpor horečně zbrojícího Německa a nespolehlivost Polska, vystoupil na druhé straně Svaz sovětských socialistických republik jakožto silný činitel a spojenec mírové politiky. A když bezdůvodná nevrácnost polské zahraniční politiky, orientované do služeb odvěkého nebezpečného souseda Německa, usilujícího vždy o výboj našich východních hranicích, začala se vyvíjet proti naší republice, bylo to šťastné uzavření spojenecké smlouvy vojenské se SSSR, které naši mezinárodní pozici a bezpečnost výdatně posílilo. Díky prozíravosti naší zahraniční politiky, vedené úspěšně tehdejším ministrem a nynějším prezidentem dr. E. Benešem, jsme nyní spolehlivě včleněni do evropské kolektivní organizace míru, bezpečnosti a spojenecké pomoci a můžeme s větší důvěrou pohlížeti vstříc jakýmkoli mezinárodním událostem.

Masaryk – Osoboditel vzdal se úřadu president- ského.

V sobotu 14. prosince 1935 na poledne přerval prezident republiky J. E. Masaryk do Lázní předsedu vlády dra. M. Hodinu, předsedu poslanecké sněmovny J. Malypetra a předsedu senátu dra. Soukupa. Přítomni byli též členové jeho rodiny: syn Jan, dcera Alice a Olga a vnoučka Anna. Kancléř dr. Šámal přečetl přítomným abdikáční listinu tohoto znění:

„Prezidentský úřad je těžký a odpovědný a vyžaduje pro to plné síly. Vidím, že již nestačím, a proto se ho vzdávám. Byl jsem čtyřikrát zvolen prezidentem naší republiky; snad mi to dává legitimaci, abych vás poprosil a celý národ československý i spoluobčany národnosti ostatních,

abyste při správě státu pamatovali na to, že stály se udržují těmi ideály, ze kterých se rodily. Já jsem si toho byl vždy vědom.

Potřebujeme dobrou zahraniční politiku a doma spravedlnost ke všem občanům, ať jsou kterékoliv národnosti.

Rád bych vám ještě řekl, že za svého nástupce doporučuji dr. Beneše. Pracoval jsem s ním za hranicemi i doma a znám ho.

Mám plnou důvěru, že vše půjde dobře a dá-li Bůh, budu se na vás ještě chvíli dívat, jak to vedete. Tās pane ministrský předseda prosím, abyste vzal mou resignaci na vědomí a zařídil, co je třeba."

Je to jedno z nejvýznamnějších dat naší historie, tato zpráva, jež se dnes šíří z Prahy daleko a daleko za hranice naší republiky a jež oznamuje, že první prezident J. G. Masaryk se vzdal svého úřadu. Neboť presidentského stolce se vzdává ten, jenž právem byl vděčným současníkem našim Osloboditelem. Odechává ten, jehož jméno je symbolem a nejkrásnější a nejpyšnější visítkou nového státu, jenž Masaryk položil uprostřed ničivé bouře světa pevné duchovní i politické základy. Světelského místku odechává největší postava našich dějin novodobých, kapitán zraku pronikavého a věšleckého, jenž dovedl jasnou hlavou, velkým srdcem a pevnou odhodlaností své vůli vést nás v dobách nejtěžších onou úžasnou cestou revolučních vojáků k plnému vítězství. President míru a práce, jenž dovedl odvracet od našich hranic a naší svobody všech na nebezpečí času, jež přepadla Evropu v letech jeho odpovědné a neomluvné vlády. V Masarykovi odechává první prezident, věčně živý a podivuhodný symbol česťství a evropanství.

Dr. Eduard Beneš zvolen
prezidentem čsl. republiky.

Dne 18. prosince 1935 sešlo se Národní shromáždění k volbě nového prezidenta. Bylo odevzdáno 440 platných lístků,